

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ในบริบทพระราชบัญญัติ
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

จัดทำโดย นางสาวชลิพร เสงตระกุล
รหัส 89013

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 89
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.

ประจำปี 2562

ลิขสิทธิ์ของสำนักงาน ก.พ.

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
การสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ในบริบทพระราชบัญญัติ
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

จัดทำโดย นางสาวชลิพร เสงตระกุล
รหัส 89013

หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม รุ่นที่ 89
วิทยาลัยนักบริหาร สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ.
ประจำปี 2562

รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

(หน้าอนุมัติ)

สำนักงาน ก.พ.

เอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคลนี้ อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรมของสำนักงาน ก.พ.

ลงชื่อ
(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงชื่อ
(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงชื่อ
(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงชื่อ
(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา

บทสรุปผู้บริหาร

พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 เป็นบทบาทใหม่ที่ท้าทายของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เนื่องจากรัฐบาลมีความคาดหวังในการใช้เครื่องมืออันสำคัญยิ่งนี้ในการดึงดูดการลงทุนระดับคุณภาพที่มีมูลค่าสูงให้มากขึ้น โดยมุ่งหวังว่าการลงทุนเหล่านั้น จะก่อให้เกิดการสร้างฐานความรู้ทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรไทย และสร้างระบบ Ecosystem ที่เหมาะสม เพื่อผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เป็นการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น

ด้วยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวถือเป็นสิ่งใหม่ และการดำเนินงานต้องมีการบูรณาการระหว่างหลายภาคส่วน ดังนั้น ในช่วงแรกของการเตรียมความพร้อม สำนักงานจึงได้จัดตั้งกลุ่มงานบริหารโครงการลงทุนที่มีความสำคัญสูงขึ้นไป เพื่อวางแผนเตรียมการรองรับการดำเนินงานในทุกมิติ และขณะนี้แม้ว่าการดำเนินงานดังกล่าวจะลุล่วงไปบ้างแล้ว แต่ยังมีภารกิจสำคัญอีกหลายประการที่ต้องดำเนินการ เนื่องจากถือเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานในรูปแบบใหม่ที่สำนักงานจะต้องมีการพัฒนาต่อไป

การดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในปีงบประมาณ 2561 ถือเป็นปีเริ่มต้นการดำเนินงาน จึงเป็นการวางมาตรฐาน และกำหนดกรอบการทำงานต่างๆ ส่วนในปีงบประมาณ 2562 เป็นการเริ่มต้นพิจารณาข้อเสนอโครงการตามกรอบที่วางไว้ แต่เนื่องด้วยกรอบตามที่คณะกรรมการนโยบายได้กำหนดไว้เป็นไปอย่างกว้าง ประกอบกับขั้นตอนตามกฎหมายที่กำหนดให้ต้องมีการเจรจาระหว่างคณะอนุกรรมการสรรหาและเจรจากับผู้ประกอบการ จึงทำให้มีหลายปัจจัยที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่สามารถควบคุมให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่คาดหวังได้

เพื่อให้การบริหารงานภายใต้กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยังมีอีกหลายสิ่งที่จะต้องดำเนินการ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะสำเร็จลุล่วงได้ จำเป็นต้องได้รับการร่วมมือและสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสำนักงาน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้ จะมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้รับทราบถึงเจตนารมณ์และความสำคัญที่แท้จริงของกฎหมายฉบับนี้ เพื่อร่วมกันปฏิบัติภารกิจที่สำคัญยิ่งนี้ให้มีประสิทธิภาพ สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้เครื่องมือนี้ เป็นแรงผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถก้าว
พ้นจากประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางได้ในที่สุด

ผู้ศึกษาหวังว่ารายงานฉบับนี้ จะช่วยส่งต่อองค์ความรู้ให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ได้รับทราบถึงความเป็นมาและเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย และเป็นประโยชน์กับสำนักงานใน
การใช้เป็นข้อมูลอ้างอิง สำหรับวางแผนและพัฒนาระบบงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้มีส่วนช่วยให้รายงานฉบับ
นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) เรื่อง การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในบริบทพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตร การพัฒนา นักบริหารระดับสูง : ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และคุณธรรม (นบส.1) รุ่นที่ 89 ประจำปี พ.ศ. 2562 สำเร็จ ลุล่วงด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน ที่สนับสนุนข้อมูลเพื่อนำ วิเคราะห์ประกอบการจัดทำรายงานฉบับนี้

ผู้ศึกษาขอขอบคุณท่านอาจารย์วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม อาจารย์ที่ปรึกษาประจำหลักสูตร ที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านให้คำปรึกษาแนะนำชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความใส่ใจเสมอมาจนการศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นการอบรมหลักสูตรนักบริหารระดับสูง : ผู้มีวิสัยทัศน์คุณธรรม (นบส.1) รุ่นที่ 89 ที่เป็นกำลังใจ และช่วยให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จด้วยดี และขอขอบคุณผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน ที่สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เข้าร่วมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในหลักสูตรนี้ ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องจนกระทั่งรายงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี มา ณ โอกาสนี้

นางสาวชลีพร เสงตระกุล

พฤษภาคม 2562

สารบัญ	หน้าที่
บทสรุปผู้บริหาร	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
1. วิสัยทัศน์ของตำแหน่งเป้าหมาย	
1.1 การวิเคราะห์บริบทและทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ของส่วนราชการ	1
1.2 ตำแหน่งรองเลขาธิการที่เป็นเป้าหมาย	5
1.3 กำหนดวิสัยทัศน์ของตำแหน่งเป้าหมาย	7
2. ข้อเสนอโครงการพัฒนางาน	
2.1 การกำหนดประเด็นการศึกษา	8
2.2 การกำหนดข้อเสนอเชิงนโยบาย	22
2.3 ภาวะผู้นำเพื่อการขับเคลื่อนข้อเสนอ	28
3. แผนพัฒนาตนเอง	
3.1 การวิเคราะห์ตนเอง	34
3.2 การวางแผนพัฒนาตนเอง	34
บรรณานุกรม	43
ภาคผนวก	44
ประวัติผู้เขียนรายงาน	78

สารบัญตาราง

หน้าที่

1	การเปรียบเทียบการดำเนินงานที่แตกต่างกันของพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับ	11
2	การเปรียบเทียบวิธีดำเนินการและสิทธิประโยชน์ของพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับ	13
3	ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ และอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	26

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้าที่
1	โครงสร้างการบริหารงานส่งเสริมการลงทุน	1
2	นโยบายส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	2
3	กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี	2
4	ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) กับบทบาทภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	3
5	แผนภูมิโครงสร้างปัจจุบัน	6
6	สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติการเพิ่มขีด	9
7	โครงสร้างการดำเนินงานของกองทุน	11
8	เป้าหมายของ พ.ร.บ. เพิ่มขีดความสามารถฯ ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564)	18
9	ประเภทและลักษณะของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย	20
10	กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579)	25
11	แนวทางการตรวจสอบการจ่ายเงินสนับสนุน	32

1. วิสัยทัศน์ของตำแหน่งเป้าหมาย

(ข้อมูลส่วนบุคคล ไม่เผยแพร่)

2. ข้อเสนอโครงการพัฒนางาน

2.1 การกำหนดประเด็นการศึกษา

2.1.1 เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องใช้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง และในช่วงที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ดำเนินการให้การส่งเสริมการลงทุนโดยใช้กลไกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 เป็นหลัก ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เครื่องมือที่ใช้ในดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชนจะใช้มาตรการทางภาษีเป็นสำคัญ เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ ที่ใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออก เป็นต้น รวมทั้งจะมีการให้สิทธิและประโยชน์อื่นๆ เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานและอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุน แต่ด้วยสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นแรงกดดันให้ประเทศต่างๆ พยายามช่วงชิงส่วนแบ่งทางเศรษฐกิจในตลาดโลก ในหลายประเทศมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเครื่องมือที่จะใช้ดึงดูดเพื่อให้เกิดการลงทุนในประเทศ รวมถึงการให้เงินสนับสนุนแก่ภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการตราพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดโครงการลงทุนที่มีความสำคัญสูง และไม่สามารถดำเนินการได้โดยใช้เครื่องมือส่งเสริมการลงทุนรูปแบบเดิม

พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายจึงถือเป็นมิติใหม่ของการส่งเสริมการลงทุน ด้วยการให้สิทธิและประโยชน์เป็นวิธีเจรจาต่อรองระหว่างรัฐกับผู้ประกอบการ เพื่อแข่งขันกับต่างประเทศ ในการดึงดูดการลงทุนของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ โดยมี “คณะกรรมการสรรหาและเจรจา” เป็นผู้สรรหาและเจรจากับผู้ประกอบการ และมี “คณะกรรมการนโยบายฯ” เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ และมีการจัดตั้งกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย จึงถือกำเนิดขึ้นมาภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ถือเป็นการเพิ่มเครื่องมือชักจูงการลงทุน เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพแข่งขันกับประเทศคู่แข่งในการดึงดูดกิจการที่สำคัญในอุตสาหกรรมเป้าหมายมาลงทุน รวมถึงจะช่วยสร้างฐานความรู้ด้านเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมขั้นสูง ช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรในประเทศ และสร้างระบบ Ecosystem ที่เหมาะสม เพื่อผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถก้าวพ้นจากประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางได้

สิทธิและประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ

สิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) การได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดไม่เกิน 15 ปี : ในขณะที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนสามารถให้สิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดไม่เกิน 13 ปี จากการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน เมื่อปี พ.ศ. 2560 อย่างไรก็ตาม โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จะไม่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนอีก

2) การได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนขนาด 10,000 ล้านบาท : ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนภายใต้พระราชบัญญัตินี้ นอกจากการได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแล้วยังอาจจะได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนฯ เพื่อสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมนวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่ากิจการใดกิจการหนึ่งหรือเพียงไม่กี่รายจะได้รับเงินสนับสนุนเป็นจำนวนมหาศาล เนื่องจากสัดส่วนการได้รับเงินสนับสนุนเป็นรายละเอียดที่จะต้องเจรจากันอย่างเหมาะสม และเกิดความคุ้มค่ากับเงิน ที่สนับสนุนไป โดยมีประโยชน์ของประเทศและภาคอุตสาหกรรมไทยเป็นหลัก

3) การได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน เช่น สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรที่นำเข้าจากต่างประเทศ การอนุญาตให้นำผู้เชี่ยวชาญต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศพร้อมการให้บริการขอวีซ่าและ Work Permit เป็นต้น

สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับจากพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏตามภาพที่ 6

ภาพที่ 6 สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

โครงสร้างการบริหารงาน

ตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ จำนวน 2 ชุด และให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย” โดยมีการบริหารงานดังนี้

1) **คณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย** (กกช.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ รวมทั้งจัดทำแผนเกี่ยวกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกาศระเบียบและหลักเกณฑ์ต่างๆ พิจารณาอนุมัติและเพิกถอนสิทธิประโยชน์ รวมถึงการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนฯ และประเมินความคุ้มค่าในการให้สิทธิประโยชน์

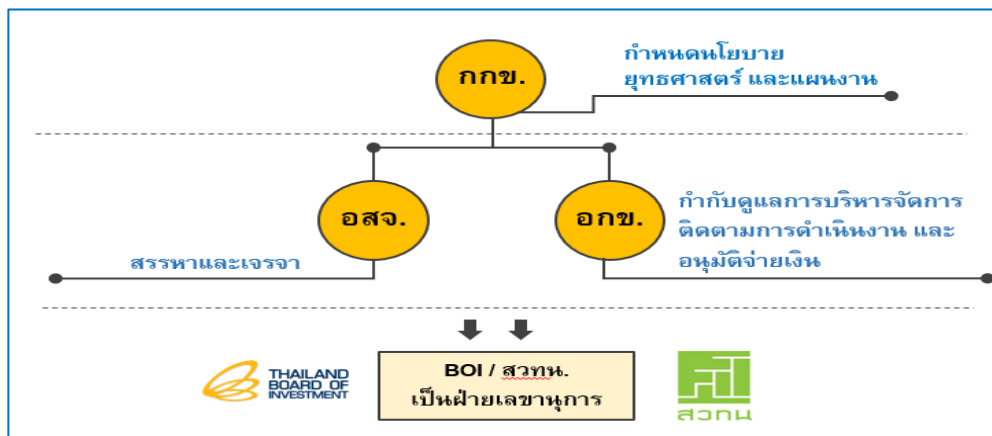
2) **คณะอนุกรรมการสรรหาและเจรจา** (อสจ.) มีรองประธานกรรมการนโยบายฯ (รองนายกรัฐมนตรี) เป็นประธานอนุกรรมการ ทำหน้าที่ดำเนินการสรรหาและเจรจากับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และเสนอบันทึกสรุปผลการเจรจาศู่ต่อคณะกรรมการนโยบายฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สิทธิประโยชน์

3) **การบริหารงานกองทุน** เพื่อให้การบริหารกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับเพื่อลดภาระของคณะกรรมการนโยบายฯ ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุน รวมถึงการพิจารณาผลการตรวจสอบกิจการและอนุมัติคำขอเบิกเงินสนับสนุนจากกองทุนในแต่ละงวดงาน ภายหลังจากผู้ได้รับการส่งเสริมได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดหรือที่ตกลงกันไว้

ดังนั้น คณะกรรมการนโยบายฯ จึงได้กำหนดให้มีคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนฯ โดยมีรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นประธานอนุกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นรองประธานอนุกรรมการ ส่วนคณะอนุกรรมการจะประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนฯ จะมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายฯ ในการกำกับดูแลบริหารจัดการกองทุน ทั้งด้านการเงิน การตรวจสอบการดำเนินงานต่างๆ รวมถึงการพิจารณาผลการตรวจสอบกิจการและอนุมัติคำขอเบิกเงินสนับสนุนที่จ่ายจากกองทุนฯ

โดยกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะประกอบไปด้วยคณะกรรมการนโยบายฯ คณะอนุกรรมการสรรหาและเจรจา และคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนฯ และมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ ดังแผนผังโครงสร้างการดำเนินงานตามภาพที่ 7

ภาพที่ 7 โครงสร้างการดำเนินงานของกองทุน

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บทบาทและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ถือเป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนหลักของประเทศ จากรัฐบาลในการใช้ประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อดึงดูดการลงทุนที่มีคุณค่าสูงและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ

พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ “สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน” ในฐานะสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายฯ ในฐานะหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายภารกิจสำคัญให้ดำเนินการส่งเสริมการลงทุนทั้งภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน และพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนั้น เพื่อความชัดเจนจึงเปรียบเทียบความแตกต่างกันของพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ดังตามตาราง ที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการดำเนินงานของพระราชบัญญัติ ทั้ง 2 ฉบับ

ประเด็น	พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน	พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถ
วัตถุประสงค์	ส่งเสริมการลงทุนโดยยึดหลัก Activity-Base, Area-Base, Agenda Base และ Technology-Based ที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูง	ใช้เป็นเครื่องมือพิเศษในการดึงดูด Strategic Investment ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ในวงกว้าง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงบวกส่วนใหญ่ยังคงอยู่ภายในบริษัท	เกิด Spill-over ออกมาสู่ภายนอกบริษัท อย่างชัดเจน เพื่อก่อให้เกิด R&D Ecosystem

ประเด็น	พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน	พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถ
แผนวิจัยและความร่วมมือ	ความร่วมมือเป็นในลักษณะรายโครงการ โดยหัวข้อวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ที่บริษัทกำหนดเป็นหลัก	มีการกำหนดเป้าหมาย หัวข้อวิจัย วิธีดำเนินการร่วมกันระหว่างบริษัท และภาคการศึกษา หน่วยงานวิจัยของชาติ เพื่อพัฒนาสู่ RDI Platform
การพัฒนาบุคลากร	มุ่งเน้นพัฒนาความรู้ความสามารถ เฉพาะบุคลากรภายในบริษัท	มีแผนพัฒนาบุคลากรภายนอกบริษัท อาทิ นักวิจัยของภาครัฐ นิสิตนักศึกษา เพื่อยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรในภาพรวม (Holistic Capability Building)
ความเชื่อมโยงกับ SMEs ไทย	ไม่มี	มีความเชื่อมโยงกับ SMEs ไทย Startup หรือก่อให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ในอนาคต

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นการใช่วิธีการเจรจาต่อรองกับผู้ประกอบการ เพื่อใช้สิทธิประโยชน์จูงใจให้เกิดการลงทุนที่มีคุณค่าสูงที่ประเทศต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยและพัฒนา หรือการสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เกิดขึ้นในประเทศ สิ่งสำคัญคือเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้สำคัญที่เกิดจากโครงการนั้น ๆ ต้องพร้อมที่จะถ่ายทอดให้แก่สถาบัน หรือบุคลากรไทย โดยมีแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ผู้ได้รับการส่งเสริมแต่ละรายอาจได้รับสิทธิประโยชน์แตกต่างกันได้ เนื่องจากจะพิจารณาตามความจำเป็น ความคุ้มค่า และประโยชน์ที่ประเทศได้รับซึ่งแตกต่างกันไปจาก

การดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนที่มีการประกาศหลักเกณฑ์และสิทธิและประโยชน์ของแต่ละประเภทกิจการกำหนดไว้อย่างชัดเจน ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบวิธีดำเนินการและสิทธิและประโยชน์ของพระราชบัญญัติ
ทั้ง 2 ฉบับ

	พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน		พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถ
	BOI	BOI +	BOI ++
วิธีดำเนินการ	<u>มีประกาศที่ชัดเจน</u> กำหนดหลักเกณฑ์ ประเภทกิจการ เงื่อนไข และสิทธิประโยชน์ ที่จะได้รับ	<u>มีประกาศกรอบแนวทาง</u> <u>การพิจารณา</u> กำหนดเทคโนโลยีเป้าหมาย พร้อมทั้งเงื่อนไข การถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยร่วมมือกับสถาบัน การศึกษา/สถาบันวิจัย ตามรูปแบบที่ คณะกรรมการเห็นชอบ	<u>ใช้วิธีเจรจา</u> ภายใต้กรอบแนวทาง <u>ที่คณะกรรมการกำหนด</u> กำหนดสิทธิประโยชน์และเงื่อนไข ของแต่ละโครงการ โดยพิจารณาจาก ความจำเป็นในการแข่งขันกับประเทศ ต่างๆ ความคุ้มค่า และประโยชน์ที่ ประเทศได้รับ
สิทธิประโยชน์ หลัก	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น CIT ไม่เกิน 8 ปี ลดหย่อน $\leq 50\%$ ไม่เกิน 10 ปี ITA $\leq 70\%$ ภายใน 10 ปี ยกเว้นอากรเครื่องจักร วัตถุดิบ และของที่ใช่ใน การวิจัยและพัฒนา สิทธิประโยชน์ Non-Tax 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น CIT 9-13 ปี สำหรับกิจการที่ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ขั้นสูง หรือกิจการวิจัย และพัฒนา ตามที่ คณะกรรมการกำหนด สิทธิประโยชน์อื่นตาม พ.ร.บ. BOI 	<ul style="list-style-type: none"> ยกเว้น CIT ไม่เกิน 15 ปี กองทุนฯ วงเงิน 10,000 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริม นวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากร เฉพาะด้าน สิทธิประโยชน์อื่นตาม พ.ร.บ. BOI

2.1.2 การศึกษาเปรียบเทียบกับกองทุนในต่างประเทศและในประเทศไทย

การเปรียบเทียบ “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ” กับกองทุนอื่นๆ
ในต่างประเทศและในประเทศไทย ได้ ดังนี้

1) การเปรียบเทียบกับกองทุนในต่างประเทศ

โดยเปรียบเทียบเฉพาะกับกองทุนที่อยู่ภายใต้หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของประเทศคู่แข่งและประเทศที่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ มาเลเซีย (กองทุน DISF) สิงคโปร์ (กองทุน RISC, INTECH, LPG) ไอร์แลนด์ (R&D grant, Training grant, Capital & Employment grant) และญี่ปุ่น (Subsidy Program for Global Innovation Centers) โดยมีวัตถุประสงค์และขนาดกองทุนแตกต่างกันดังนี้ โดยวิเคราะห์ได้ดังนี้

ประเทศ	วัตถุประสงค์	ขนาดกองทุน
มาเลเซีย	เพื่อยกระดับบริษัทสัญชาติมาเลเซีย โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มีมูลค่าเพิ่มสูง ใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ขั้นสูง โดยมีการใช้นวัตกรรมเป็นพื้นฐาน	ประมาณ 8,500 ล้านบาท (RM 1 Billion)
สิงคโปร์	เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและยกระดับ In-house R&D โดยมุ่งเน้นที่เทคโนโลยีเป้าหมายของประเทศ (ไม่มีประกาศ)	ประมาณ 70,000 ล้านบาท (\$2.1 Billion)
ญี่ปุ่น	สนับสนุนศูนย์นวัตกรรม ศูนย์วิจัย และการศึกษาความเป็นไปได้ เฉพาะสาขา Regenerative Medicine และ Internet of Thing	ประมาณ 300 ล้านบาท (1,000 ล้านเยน)
ไอร์แลนด์	เพื่อยกระดับการทำวิจัยและพัฒนาของธุรกิจ เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรมใหม่ มีกระบวนการผลิต หรือบริการใหม่ๆ	ประมาณ 8,000 ล้านบาท

1. ขนาดกองทุนเพิ่มขีดความสามารถ 10,000 ล้านบาท เป็นรองเพียงกองทุนของสิงคโปร์
2. กองทุนภายใต้หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนที่ให้เงินสนับสนุนกับบริษัทต่างชาติ จะมีวัตถุประสงค์ที่เจาะจงมาก เช่น เป็น R&D Grant หรือ Training Grant เท่านั้น และหากเป็น Capital Grant ก็เจาะจงให้เฉพาะพื้นที่ที่ประเทศต้องการยกระดับการพัฒนาเป็นพิเศษ ไม่ใช่ในเขตเมืองใหญ่ รวมถึงมีการจำกัดระยะเวลาหรือ % matching ให้เหมาะสม อีกทั้งมักจะระบุชื่ออุตสาหกรรมเป้าหมายที่ชัดเจนไม่ก็สาขาโดยเลือกเฉพาะที่ประเทศนั้นๆ ต้องการอย่างสูง
3. ในช่วงก่อตั้งกองทุน 2-3 ปีแรก ส่วนใหญ่มีโครงการได้รับเงินสนับสนุนเพียงหลักสิบล้านโครงการต่อปี
4. การสนับสนุนเป็นลักษณะ Reimbursement โดยกำหนด % matching และวงเงิน Grant ไม่สูงมาก โดยส่วนใหญ่กองทุนที่ศึกษาจะกำหนด % matching 10 - 50% ขึ้นกับประเภทค่าใช้จ่าย และให้ Grant เฉลี่ยต่อโครงการอยู่ระหว่าง 20-70 ล้านบาท

อย่างไรก็ตามกรอบการเจรจาสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขที่หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนแต่ละประเทศตกลงกับนักลงทุนจะไม่มีเปิดเผยต่อสาธารณะ

2) การเปรียบเทียบกับกองทุนภายในประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยมีกองทุนหรือหน่วยงานที่ให้เงินสนับสนุนกับภาคเอกชนหลายแห่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างกันไป โดยรูปแบบการให้เงินสนับสนุนก็มีทั้งเงินให้เปล่าและเงินกู้ จากการศึกษาเปรียบเทียบ “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ” กับกองทุนใหญ่อื่นๆ ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ได้แก่ กองทุนของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) และกองทุนอนุรักษ์พลังงาน โดยวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ผู้ได้รับการสนับสนุนส่วนใหญ่เป็น SMEs ไทย ไม่มีกองทุนใดที่ให้เงินสนับสนุนแก่ต่างชาติโดยตรง โดยทุกกองทุนจะให้เงินสนับสนุนกับนิติบุคคลสัญชาติไทย หรือ SMEs ไทย หรือบางกองทุนจะให้เงินสนับสนุนผ่านส่วนราชการ สถาบันการศึกษา/วิจัย หรือองค์การเอกชน เช่น สภาอุตสาหกรรมฯ และสภาหอการค้าฯ
2. กองทุนที่สนับสนุนเงินให้เปล่าโดยตรงกับผู้ประกอบการมีเพียงกองทุนพัฒนานวัตกรรม (NIA) ซึ่งจะให้เงินสนับสนุนไม่เกินร้อยละ 75 ของค่าใช้จ่ายในการพัฒนานวัตกรรม แต่มีเพดานวงเงินสูงสุดไม่เกิน 1.5 ล้านบาทต่อโครงการ
3. กองทุนส่วนใหญ่เป็นการให้เงินสนับสนุนเพื่อการทำวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร หรือการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต
4. กองทุนส่วนใหญ่ใช้บุคคลภายนอก เช่น อาจารย์มหาวิทยาลัย หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในการวิเคราะห์โครงการในด้านต่างๆ เช่น ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านกลยุทธ์ทางธุรกิจด้านการเงินด้านการตลาด รวมทั้งการประเมินผลโครงการหรือกองทุน
5. วิธีจัดการหากโครงการไม่ดำเนินการตามเงื่อนไขจะแตกต่างกันไปในแต่ละกองทุน เช่น
 - NIA จะยุติเงินสนับสนุนในงวดที่เหลือ แต่ไม่มีการเรียกเงินหรือครุภัณฑ์คืน
 - สวทช. ให้คืนครุภัณฑ์ภายใน 30 วัน นับแต่ได้รับแจ้งจาก สวทช.
 - กองทุนอนุรักษ์พลังงาน ให้คืนเงินที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 นับแต่วันที่ได้รับเงินจำนวนนั้นไปจนกว่าจะชำระคืนโดยครบถ้วน และถูกขึ้นบัญชีดำเป็นระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันบอกเลิกสัญญา

2.1.3 การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

- 1) การใช้เครื่องมือตาม พ.ร.บ.การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ ในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ (Investment-led Transformation) เพื่อให้ประเทศก้าวไปสู่ Thailand 4.0 ซึ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมใน 5 มิติ คือ Technology, Human Resource, Infrastructure, Enterprise และ Targeted Industries

โดยจะเน้นส่งเสริมโครงการ ลงทุนขนาดใหญ่และมีการลงทุนต่อเนื่องระยะยาว ในอุตสาหกรรมเป้าหมายและเทคโนโลยีเป้าหมาย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้าง Competency ด้าน “เทคโนโลยีและบุคลากรของประเทศ” ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวก (Externalities) อย่างสูงในวงกว้าง และมีความเชื่อมโยงกับหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค การศึกษา/วิจัย

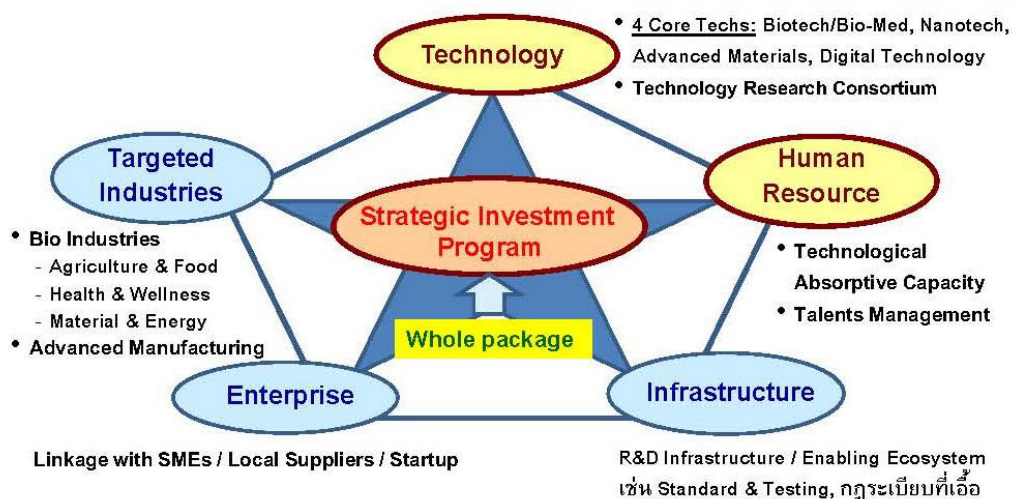
- 2) การกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานภายใต้ พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ เพื่อผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) จึงมีการบูรณาการแผนงานตามยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยได้นำยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ และด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ดังนี้

เป้าหมายของยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ส่วนที่ 1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5
- รายได้ต่อหัวของประชากรไม่ต่ำกว่า 8,200 ดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน: Investment-led Transformation

Strategic Investment Program

โครงการลงทุนขนาดใหญ่และมีการลงทุนต่อเนื่องระยะยาวในอุตสาหกรรม/เทคโนโลยีเป้าหมาย ซึ่งจะ
ช่วยเสริมสร้าง Competency ด้าน “เทคโนโลยีและบุคลากรของประเทศ” ก่อให้เกิด Externalities สูง
ในวงกว้าง และมีความเชื่อมโยงกับหลายภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา/วิจัย)

- อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7.5 ต่อปี
- อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD เลื่อนขึ้นไปอยู่ในกลุ่ม 1 ใน 25 ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวិทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

- สัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็นร้อยละ 1.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- สัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐ เพิ่มเป็น 70:30
- จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็น 25 คนต่อประชากร 10,000 คน

จากเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ข้างต้น จึงกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน ภายใต้ พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ดังนี้

เป้าหมายการดำเนินงานของ พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ ในระยะ 5 ปี

- เป้าหมายที่ 1: เพิ่มค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ไม่น้อยกว่า 50,000 ล้านบาท (ประมาณ 50 โครงการ เฉลี่ยโครงการละ 1,000 ล้านบาท)
- เป้าหมายที่ 2: เพิ่มการจ้างงานบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่น้อยกว่า 2,500 คน (ประมาณ 50 โครงการ เฉลี่ยโครงการละ 50 คน)
- เป้าหมายที่ 3: ส่งเสริมให้เกิดโครงการศูนย์วิจัยและพัฒนาในระดับสากล (Global / Regional R&D Center) ไม่น้อยกว่า 10 แห่ง
- เป้าหมายที่ 4: ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาและการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบ Consortium ไม่น้อยกว่า 10 โปรแกรม

ภาพที่ 8 เป้าหมายของ พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถฯ ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 – 2564)

3) การกำหนดประเภทและลักษณะของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ตามมาตรา 3 ของ พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ มีการกำหนดนิยามของอุตสาหกรรมเป้าหมายไว้ ดังนี้

“อุตสาหกรรมเป้าหมาย หมายความว่า อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ สร้างประโยชน์อย่างสูงต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน ซึ่งต้องเป็นอุตสาหกรรมประเภทใหม่ที่ไม่เคยมีการผลิตหรือการให้บริการในประเทศมาก่อน หรือเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูงเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรม ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนด”

เพื่อให้การบูรณาการนโยบายทางเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2560 คณะกรรมการนโยบายได้พิจารณาการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยนำหลักการสำหรับข้อเสนอของกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง “10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต”

เพื่อเป็นมาตรการระยะยาวที่จะกำหนดทิศทางการปรับโครงสร้างด้านการผลิต การเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน มีการสร้างงานที่ใช้ทักษะสูง และมีการสนับสนุนเศรษฐกิจภูมิภาคอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และยั่งยืน ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2558 มากำหนดเป็น **อุตสาหกรรมเป้าหมาย** ตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศฯ คือ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

- 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
- 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- 3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับคุณภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- 5) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (Food for the Future)
- 6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Automation & Robotics)
- 7) อุตสาหกรรมอากาศยาน (Aviation)
- 8) อุตสาหกรรมพลังงานและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Bio chemicals)
- 9) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
- 10) อุตสาหกรรมทางการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

โดยเน้นให้การส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีหลัก (Core Technologies) ที่มีศักยภาพและเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในอนาคต เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) นาโนเทคโนโลยี (Nanotechnology) เทคโนโลยีวัสดุขั้นสูง (Advanced Materials Technology) และเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เป็นต้น

รวมทั้งกำหนดลักษณะของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยเป็น “โครงการลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Investment)” ที่มีคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. Pioneer

ต้องเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งยังไม่เคยมีการผลิตหรือให้บริการในประเทศ มาก่อน **หรือ** มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ **หรือ** ใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูงที่อาจจะนำเข้ามาจากต่างประเทศและนำมาพัฒนาต่อยอดในประเทศ หรือได้จากการวิจัยและพัฒนาในประเทศ

2. Program

ต้องเสนอแผนการลงทุนขนาดใหญ่และต่อเนื่องระยะยาวในลักษณะ Program ที่แสดงให้เห็นถึงการลงทุนที่จะพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญให้ยั่งยืนในประเทศ (Technology Localization) อย่างเป็นระบบ

3. Public Benefit

3.1 ต้องเสนอแผนการวิจัยและพัฒนา หรือแผนกิจกรรมสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมให้เกิดขึ้นในประเทศ **และ**

3.2 ต้องเสนอแผนความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย หรือ สถาบันเฉพาะทางในประเทศ เพื่อพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยต้องมีการพัฒนาบุคลากรในภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนและสามารถวัดผลได้

ภาพที่ 9 ประเภทและลักษณะของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

2.1.4 การกำหนดแนวทางการประเมินผล

ตามที่ พ.ร.บ. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ มาตรา 6 (9) ได้กำหนดให้ คณะกรรมการ นโยบายฯ ประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน รวมทั้งประเมินความคุ้มค่าในการให้ สิทธิประโยชน์แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม พร้อมทั้งรายงานผลการประเมินดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีนั้น การกำหนดแนวทางการประเมินผล เพื่อที่จะสามารถตอบสนองสังคมได้ว่า การให้เงินสนับสนุนและสิทธิ ประโยชน์ที่สูงเป็นพิเศษแก่โครงการลงทุนนั้นๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ และมีความคุ้มค่าทั้ง เศรษฐกิจและสังคมมากน้อยเพียงใด

จากตัวชี้วัดเป้าหมายการดำเนินงานที่วางไว้ การกำหนดแนวทางการประเมินผลโดย กำหนดเป็น 3 ระดับ คือ ระดับโครงการ ระดับอุตสาหกรรม และระดับประเทศ ซึ่งจะดำเนินการ ประเมินร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก ดังนี้

ระดับการประเมิน	รายละเอียด
ระดับโครงการ	ประเมินความคืบหน้าโครงการและคุณภาพการดำเนินงานของโครงการว่าเป็นไปตามแผนงานและเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่
ระดับอุตสาหกรรม	ประเมินผลว่าโครงการที่ได้รับการสนับสนุน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ Ecosystem และ Value Chain ของภาคอุตสาหกรรมของประเทศมากน้อยเพียงใด
ระดับประเทศ	ประเมินผลในภาพรวมว่าการส่งเสริมการลงทุนภายใต้ พ.ร.บ.การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะการประเมินตัวชี้วัดเป้าหมายที่กำหนดไว้ในระยะ 5 ปี ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ● เพิ่มค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ไม่น้อยกว่า 50,000 ล้านบาท ● เพิ่มการจ้างงานบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่น้อยกว่า 2,500 คน ● ส่งเสริมให้เกิดโครงการศูนย์วิจัยและพัฒนาในระดับสากล (Global / Regional R&D Center) ไม่น้อยกว่า 10 แห่ง ● ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาและการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบ Consortium ไม่น้อยกว่า 10 โปรแกรม

2.2 การกำหนดข้อเสนอเชิงนโยบาย

จากการกำหนดประเด็นการศึกษาผู้ศึกษามีความเห็นว่ามี ความท้าทายในการบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) จึงขอเสนอการกำหนดข้อเสนอเชิงนโยบายดังนี้

2.2.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ

การมีวิสัยทัศน์ (Vision) หรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยใน Vision Statement โดยมีการระบุเป้าหมายและแนวทางดำเนินงานไว้ การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนจะส่งผลให้การกำหนดเป้าหมาย หลักเกณฑ์ในการคัดกรองโครงการ และตัวชี้วัดเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น คณะกรรมการนโยบายฯ กำหนดวิสัยทัศน์การดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

Vision Statement

“เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) โดยส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ในวงกว้าง ต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ภายใต้การบริหารงานที่มุ่งประสิทธิผล และโปร่งใส ตรวจสอบได้”

โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนก่อให้เกิดผลดีต่อการดำเนินงาน คือ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางและกลไกในการบริหารกองทุน โดยการใช้นวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อีกทั้ง วิสัยทัศน์ยังเสมือนเป็นความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายฯ จึงถือเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างคณะกรรมการและสำนักงานในการบริหารจัดการกองทุน นอกจากนั้น ยังสะท้อนให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการให้ส่งเสริมการลงทุนที่ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารต่อบุคคลภายนอก

ดังนั้นการกำหนดวิสัยทัศน์ดังกล่าวจึงมีข้อเสนอแนวทางการดำเนินการต่อนโยบายและการสื่อสาร ดังนี้

- 1) เป็นการเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมุ่งไปยังอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ นโยบายของรัฐบาล

- 2) การให้ส่งเสริมการลงทุนต้องคำนึงถึงวิธีการและรูปแบบที่จะนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อผลักดันเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีเป้าหมายเพื่อสร้างสินค้า หรือบริการรูปแบบใหม่ เป็นต้น
- 3) โครงการที่ได้รับการส่งเสริมจะต้องสร้างผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งโดยหลักของการที่รัฐจะให้เงินสนับสนุนเอกชนควรทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ ไม่ใช่เพียงเพราะประโยชน์ต่อบริษัท ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ให้แก่สถาบันวิจัย หรือความเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการ SMEs ของไทย
- 4) การบริหารงานที่มุ่งประสิทธิผล ความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งการที่จะทำได้ดังนั้น สำนักงานต้องกำหนดแนวทางในการประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ และเพื่อให้ตอบสังคมได้ว่ากองทุนฯ จะสร้างประโยชน์ต่อประเทศได้อย่างไร อีกทั้ง ยังสามารถนำมาใช้วางแผนจัดเก็บข้อมูลประกอบการประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.2 การผลักดันเป้าหมายการดำเนินงาน

การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) นั้น เพื่อผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy)

จากการวิเคราะห์เป้าหมายการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งที่มาหรือแนวความคิดในการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) เป็นดังนี้

เป้าหมาย	ที่มาหรือแนวความคิด
1. เพิ่มค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่า 50,000 ล้านบาท	การให้เงินสนับสนุนเฉลี่ยร้อยละ 20 ดังนั้นเงินกองทุน 10,000 ล้านบาท น่าจะนำมาซึ่งค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่า 50,000 ล้านบาท
2. เพิ่มการจ้างงานบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่น้อยกว่า 2,500 คน	คาดว่าภายใน 5 ปี น่าจะมีโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนประมาณ 50 โครงการ ซึ่งโดยเฉลี่ยแต่ละโครงการจะมีการจ้างงานบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์โครงการละ 50 คน

เป้าหมาย	ที่มาหรือแนวความคิด
3. ส่งเสริมให้เกิดโครงการศูนย์วิจัยและพัฒนา ระดับสากล (Global/Regional R&D Center) ไม่น้อยกว่า 10 แห่ง	ผลักดันให้เกิดการวิจัยและพัฒนาทั้ง กระบวนการในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เป็น Core technology
4. ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาและการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีในรูปแบบ Consortium ไม่น้อยกว่า 10 โปรแกรม	เพื่อเป็นช่องทางให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ อย่างยั่งยืนให้แก่สถาบันวิจัย ผู้ประกอบการ และ บุคลากรไทย

อย่างไรก็ดีการกำหนดเป้าหมายในระยะแรกนั้น เพื่อให้สอดคล้องและสนับสนุนกับแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ และสะท้อนถึงวิสัยทัศน์ แต่หากต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เช่น

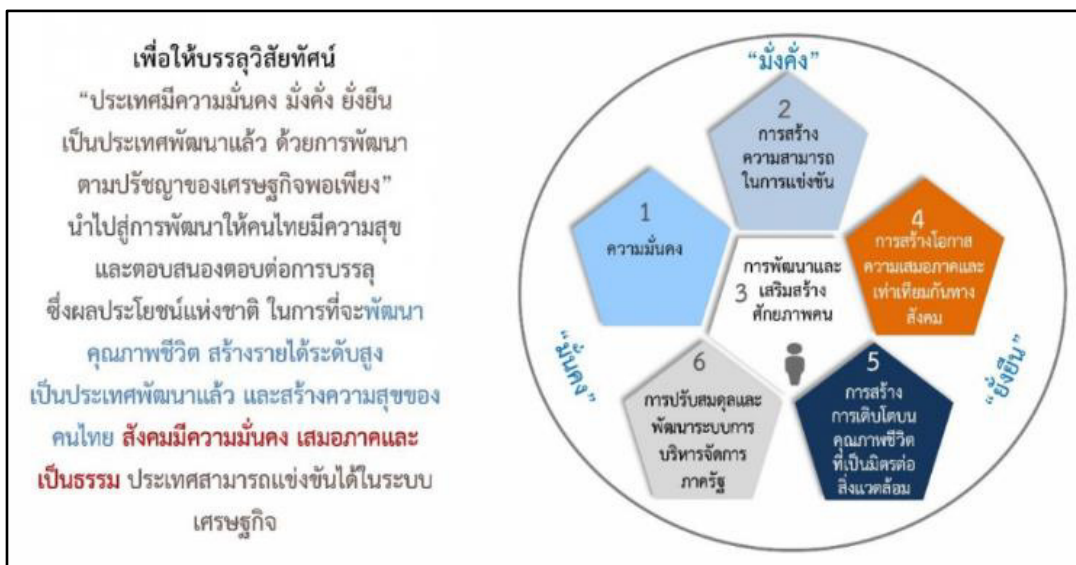
- มีการให้เงินสนับสนุนแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 20: อาจส่งผลให้กองทุน 10,000 ล้านบาท ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาน้อยกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ประมาณ 50,000 ล้านบาท
- จำนวนโครงการที่ได้รับการส่งเสริมน้อยกว่า 50 โครงการ หรือจำนวนการจ้างงานบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์เฉลี่ยน้อยกว่าโครงการละ 50 คน เป็นต้น

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอให้มีการทบทวนเป้าหมายการดำเนินงาน และปรับให้เหมาะสมเป็นระยะ เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการจริง และนำไปใช้ประกอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ต่อไป

2.2.3 ข้อเสนอแนวทางการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ในคราวประชุมคณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ครั้งที่ 1/2561 เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2561 คณะกรรมการนโยบายฯ ให้บูรณาการนโยบายการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เข้ากับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยให้นโยบายการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย สนับสนุนกลไกการดำเนินงานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความมั่นคง ด้านการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ 10 กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในการนี้เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ตามเจตนารมณ์ของคณะกรรมการนโยบายฯ และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน จึงได้มีการปรับเปลี่ยนประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก 4 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ อุตสาหกรรมที่สนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) โดยตรงและมีนัยสำคัญ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยพัฒนาเพื่ออุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมเป้าหมายอื่นๆ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ตามที่คณะกรรมการนโยบายฯ ให้ความเห็นชอบ

ทั้งนี้ ประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่คณะกรรมการนโยบายฯ กำหนดมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ด้าน และเพื่อความชัดเจนจึงสรุปให้เห็นถึงความเชื่อมโยงดังกล่าว ตามกรอบแนวทางในการให้ส่งเสริมการลงทุนและตัวอย่างของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 และอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	กรอบแนวทาง	ตัวอย่างอุตสาหกรรมเป้าหมาย
1) ด้านความมั่นคง	มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพในการป้องกันประเทศให้พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ เช่น การพัฒนายุทธโธปกรณ์ที่เหมาะสม ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	- อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
2) ด้านการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มศักยภาพของภาคการผลิตให้แข่งขันได้บนฐานเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้า และพัฒนาธุรกิจบริการใหม่ที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้สูง - พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยสู่ระดับสากล - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ - อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ - อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ - อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับคุณภาพ - อุตสาหกรรมการบิน
3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา และการดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและต่างชาติที่มีความสามารถสูงในต่างประเทศให้มีส่วนช่วยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ	- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยและพัฒนาเพื่ออุตสาหกรรมเป้าหมาย
4) ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	เสริมสร้างความมั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น การเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ สร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมทางสังคมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตสำหรับทุกกลุ่มทุกวัย เป็นต้น	- อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	กรอบแนวทาง	ตัวอย่างอุตสาหกรรมเป้าหมาย
5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคธุรกิจ - ส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการพลังงาน - พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ - อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับคุณภาพ - อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง - อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ - เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เช่น เชื้อเพลิงชีวภาพ รวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เป็นต้น
6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ยกระดับงานบริการประชาชนสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้ดิจิทัลเต็มรูปแบบ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการทั้งภาคประชาชนและภาคธุรกิจ	- อุตสาหกรรมดิจิทัล

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

โดยเห็นว่าการปรับประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายนี้ คณะกรรมการนโยบายฯ มีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดกว้างเกี่ยวกับการกำหนดประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อไม่ให้เกิดข้อจำกัดในการสนับสนุนแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายในอนาคตของประเทศ แต่ในขณะเดียวกันอาจทำให้ขาด Focus ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ประเทศมีความพร้อมในลำดับแรกๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่ชัดเจนพอที่จะอธิบายให้สังคมให้ตระหนักถึงความคุ้มค่าของการได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เนื่องจากงบประมาณถูกใช้ไปในหลากหลายอุตสาหกรรม

2.3 ภาวะผู้นำเพื่อการขับเคลื่อนข้อเสนอ

ในส่วนนี้ ผู้ศึกษาขอนำเสนอข้อเสนอการขับเคลื่อนเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนบรรลุเป้าหมายการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) รวมทั้งนำเสนอแนวทางในการจัดการกับอุปสรรคโดยการกำหนดมาตรการเฉพาะที่ชัดเจน ประกอบกับการนำเสนอแนวความคิดในการเตรียมความพร้อมของการดำเนินการปฏิบัติงานเพิ่มเติมเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3.1 ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ และเป้าหมาย และการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย

แม้ว่าวิสัยทัศน์ภายใต้ พรบ. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ จะถูกกำหนดขึ้นอย่างชัดเจน แต่สิ่งที่ท้าทายการดำเนินงานของสำนักงานอย่างยิ่ง คือ การรักษาสมดุลของหลักการและข้อสั่งการ ซึ่งที่ผ่านมาสำนักงานได้พยายามที่จะนำเสนอแนวทางในการดำเนินงานบนพื้นฐานของข้อมูล ประกอบกับความเห็นจากหลายภาคส่วน โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสาธารณชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ มิใช่ทำตามคำเรียกร้องหรือแรงกดดันจากผู้มีส่วนได้เสีย

สำหรับเป้าหมายในการดำเนินงานจากเดิมซึ่งกำหนดไว้ที่ระยะ 5 ปี โดยพิจารณาจากความสอดคล้องและการเกื้อหนุนต่อยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เป็นสำคัญ แต่ต่อมาเมื่อมีปัจจัยสนับสนุนที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่อกระทรวงการคลังได้มีหนังสือที่ กค 0406.2/ว 75 ลงวันที่ 13 มิถุนายน 2560 มายังสำนักงานเพื่อแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และให้นำมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณ เพื่อการวิจัยและนวัตกรรม ประกอบกับข้อเท็จจริงหากการให้ส่งเสริมการลงทุน ได้แตกต่างจากสมมุติฐานที่ประมาณการไว้อย่างมีนัยสำคัญ สำนักงานควรต้องพิจารณาทบทวนเป้าหมายในการดำเนินงานอีกครั้ง ก่อนครบกำหนดที่ตั้งไว้

ในส่วนของการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้งความเห็นในชั้นการร่างกฎหมายตามที่ปรากฏบันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผนวกกับตามที่สำนักงานได้มีการจัดจ้างที่ปรึกษาให้ดำเนินโครงการจัดทำแนวทางและหลักเกณฑ์การดำเนินงานตามร่างพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เมื่อปี พ.ศ. 2559 ได้ข้อสรุปตรงกันว่ากำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่ควรกำหนดให้กว้างเกินไป เพราะจะทำให้นำไปปฏิบัติไม่ได้ แต่เมื่อทิศทางในการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายของคณะกรรมการนโยบายฯ ในปัจจุบันเป็นไปในความหมายแบบกว้าง สำนักงานจึงควรต้องพิจารณาแนวทางในการรักษาสมดุลของหลักการและข้อสั่งการดังกล่าว และอาจมีความเสี่ยงที่ต้องบริหารจัดการกับจำนวนคำขอรับการส่งเสริมที่อาจเข้ามาเป็นจำนวนมาก

2.3.2 ด้านกระบวนการและกรอบระยะเวลาในการดำเนินงาน

ด้วยการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้มีการกำหนดขั้นตอนที่ต้องดำเนินการไว้อย่างชัดเจน และบางขั้นตอนไม่สามารถระบุเวลาแล้วเสร็จได้ เช่น ช่วงการเจรจาสิทธิประโยชน์ เป็นต้น ดังนั้นสำนักงานจึงต้องเร่งรัดดำเนินการสำหรับขั้นตอนภายในให้แล้วเสร็จภายใต้กรอบระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้นจึงควรต้องมีการชี้แจงกับนักลงทุนให้ทราบถึงข้อจำกัดด้านระยะเวลา และรูปแบบการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว เพื่อลดแรงกดดันและความคาดหวังที่จะทราบผลในระยะเวลาอันรวดเร็ว

2.3.3 แนวทางการจัดการกับอุปสรรคในการที่ไม่เป็นไปตามกรอบที่กำหนด

โดยให้กำหนดเป็นมาตรการเฉพาะที่ชัดเจน เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการให้ส่งเสริมเพื่อเป็นการรักษาสมดุลของหลักการและข้อสั่งการ ด้วยตัวของอุตสาหกรรมเป้าหมายขณะนี้มีความชัดเจนว่าคณะกรรมการนโยบายฯ จะกำหนดเป็นความหมายอย่างกว้างให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จึงอาจทำให้ขาด Focus ของอุตสาหกรรมที่มีความพร้อมในการผลักดันและสร้างความเข้มแข็งเป็นลำดับแรกๆ

ดังนั้น สำนักงานจึงควรจัดทำแผนปฏิบัติการภายใน โดยการกำหนดเป้าหมายและแผนยุทธศาสตร์รายปี เพื่อกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ประเทศไทยมีความพร้อมอย่างเป็นระบบ พร้อมจัดสรรงบประมาณสนับสนุนรายอุตสาหกรรมไว้เป็นกรอบในการกำหนดนโยบายอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถคาดการณ์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้ และนำไปสู่การปฏิบัติ โดยการนำเสนอคณะกรรมการนโยบายฯ ให้พิจารณาเห็นชอบเป็นมาตรการเฉพาะ (Program-based) โดยมีหลักเกณฑ์และกรอบการสนับสนุนที่ชัดเจน ทั้งนี้ ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสรรหานักลงทุนเป้าหมายรายใหญ่ตามความคาดหวังของรัฐบาลด้วย

รวมทั้งหากมีการนำเสนอมาตรการหรือนโยบายเฉพาะควรเสนอคณะกรรมการนโยบาย ให้มอบอำนาจสำนักงานในการดำเนินการออกประกาศ เพื่อให้มาตรการต่าง ๆ มีผลบังคับใช้ได้โดยเร็ว

2.3.4 การเตรียมความพร้อมของภาระงานที่เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ

ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางในเตรียมความพร้อมของการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในระยะเร่งด่วน 2 ด้าน คือ

- 1) การวางแผนความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล
- 2) การวางแผนความพร้อมด้านระบบการตรวจสอบการจ่ายเงินสนับสนุน

โดยมีแนวทางในการเตรียมความพร้อม ดังนี้

1) การวางแผนความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา ผู้ศึกษา จึงได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรบุคคลเป็นลำดับแรก และโดยนำเสนอเทคนิค Seven Steps to Strategic Human Resource Management มาใช้วิเคราะห์และเพื่อเตรียมความพร้อมของทรัพยากรบุคคล และนอกจากนี้ “Kristin Eriksen” (มิถุนายน, 2561) ได้กล่าวว่า การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์จะมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากการบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญในการรักษา และพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยการสร้างให้พนักงานรู้สึกมีคุณค่า โดยมี กระบวนการวางแผนกลยุทธ์ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) การสร้างความเข้าใจวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างแท้จริงให้กับพนักงาน
- 2) การประเมินความสามารถและประสิทธิภาพของพนักงาน
- 3) วิเคราะห์ความสามารถและประสิทธิภาพของพนักงานว่าสามารถรองรับเป้าหมายขององค์กรได้หรือไม่
- 4) ประเมินความต้องการทรัพยากรบุคคลในอนาคต
- 5) กำหนดเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับพนักงานเพื่อให้งานเสร็จสิ้น
- 6) การนำกลยุทธ์มาใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์
- 7) การประเมินและการแก้ไขกลยุทธ์

ในการนี้ผู้ศึกษาขอเสนอให้นำหลักการดังกล่าวข้างต้นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อผลักดันการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์บรรลุวัตถุประสงค์ได้

2) การวางแผนความพร้อมด้านระบบการตรวจสอบการจ่ายเงินสนับสนุน

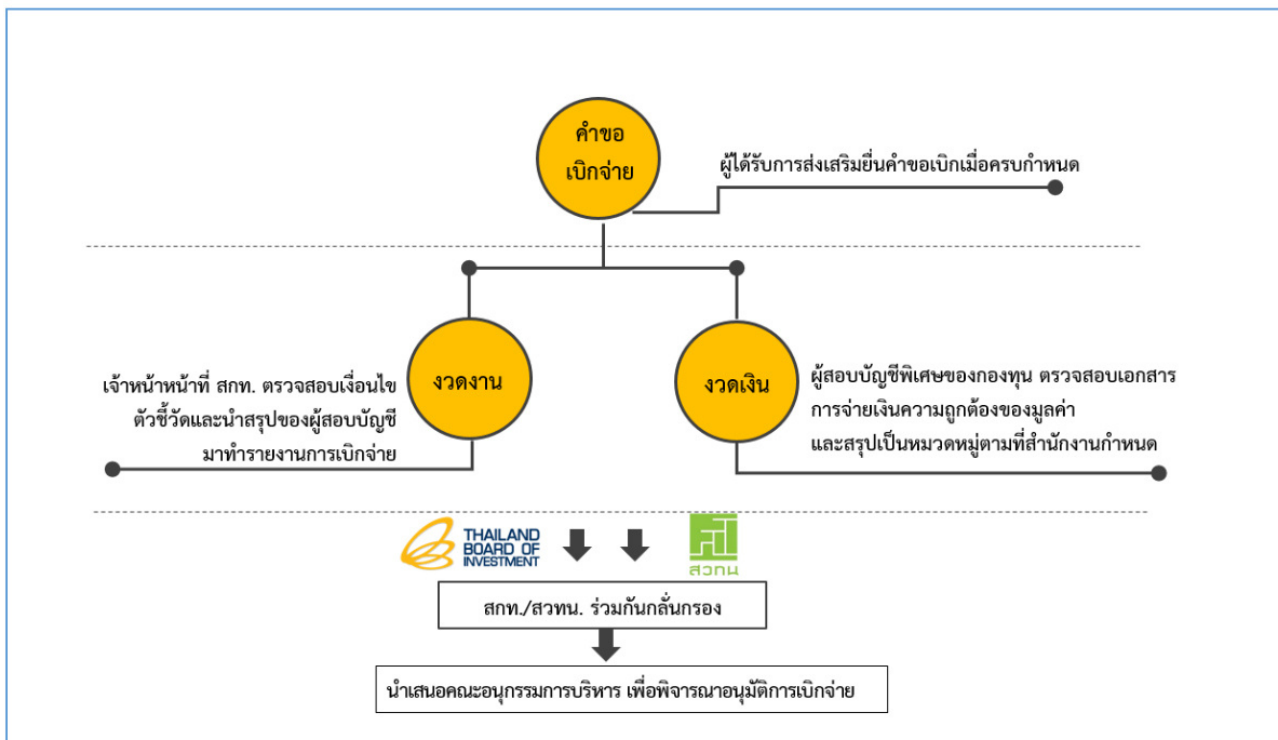
ด้วยกระบวนการตรวจสอบเพื่อจ่ายเงินสนับสนุน จำเป็นต้อง ดำเนินการควบคู่ไปกับการตรวจสอบเงื่อนไขตัวชี้วัดในแต่ละขั้นความสำเร็จ ดังนั้น เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานและลดแรงกดดันของเจ้าหน้าที่ จึงขอเสนอให้มีผู้สอบบัญชีคนกลางซึ่งจัดจ้างโดยสำนักงานรับหน้าที่ในการตรวจสอบ ความถูกต้องของใบเสร็จรับเงิน และมูลค่าของการจ่ายเงินที่เกิดขึ้นจริง

ที่ผ่านมา การตรวจสอบผลการดำเนินงานก่อนการใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล (เป็นภาระงานที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน) จะดำเนินการโดยผู้สอบบัญชีของกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ตามข้อตกลงที่สำนักงานดำเนินการร่วมกับสภาวิชาชีพบัญชี และเป็นเพียงการสุ่มตรวจตามรายการที่กำหนด เท่านั้น

สำหรับการตรวจสอบเพื่อจ่ายเงินสนับสนุน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลในระดับโครงการ (เป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฯ) จึงจำเป็นต้องตรวจสอบจากเอกสารการจ่ายเงินจริงทุกฉบับ ดังนั้นเมื่อเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการตรวจสอบเงื่อนไขตามตัวชี้วัด จึงอาจเป็นภาระงานหนักและเป็นการเพิ่มความกดดันให้กับเจ้าหน้าที่มากขึ้นไป

ทั้งนี้ การดำเนินการจัดจ้างผู้สอบบัญชีพิเศษของกองทุน สำหรับการตรวจสอบเพื่อจ่ายเงินจะสามารถดำเนินการได้นั้น จำเป็นต้องทราบปริมาณงานที่จะเกิดขึ้นก่อน เช่น จำนวนรายของผู้ได้รับการส่งเสริม ความถี่ของช่วงระยะเวลาการเบิกเงิน ปริมาณและจำนวนใบเสร็จรับเงินที่ต้องทำการตรวจสอบ เป็นต้น ดังนั้น เมื่อมีผู้ได้รับการส่งเสริมจำนวนประมาณหนึ่ง ควรต้องมีการนำข้อมูลเกี่ยวกับวงงาน วงเงิน ที่เกิดขึ้นจริงมาดำเนินการวางแผนในการจัดจ้างต่อไป ดังปรากฏแนวทางการตรวจสอบการจ่ายเงินสนับสนุนตามภาพที่ 11

ภาพที่ 11 แนวทางการตรวจสอบการจ่ายเงินสนับสนุน

โดยเหตุผลของผู้ศึกษาในการเสนอให้มีผู้สอบบัญชีพิเศษของกองทุน โดยสำนักงานเป็นผู้จัดจ้างมี ดังนี้

- สำนักงานสามารถระบุขอบเขตงานในการตรวจสอบ และทำการสื่อสารกับผู้สอบบัญชีได้โดยตรง
- สำนักงานจะสามารถมั่นใจในความเป็นกลางของผู้สอบบัญชีได้อย่างแท้จริง เนื่องจากไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการส่งเสริม
- ลดความกดดันและภาระงานของเจ้าหน้าที่
- เจ้าหน้าที่จะมีเวลาเพิ่มขึ้น เพื่อตรวจสอบเงื่อนไขตัวชี้วัด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ

โดยสรุปการดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในปีงบประมาณ 2561 ถือเป็นปีเริ่มต้นการดำเนินงาน จึงเป็นการวางมาตรฐาน และกำหนดกรอบการทำงานต่างๆ ส่วนในปีงบประมาณ 2562 เป็นการเริ่มต้นพิจารณาข้อเสนอโครงการตามกรอบที่วางไว้ แต่เนื่องด้วยกรอบตามที่คณะกรรมการนโยบายได้กำหนดไว้เป็นไปอย่างกว้าง ประกอบกับขั้นตอนตามกฎหมายที่กำหนดให้ต้องมีการเจรจาระหว่างคณะกรรมการสรรหาและเจรจากับผู้ประกอบการ จึงทำให้มีหลายปัจจัยที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่สามารถควบคุมให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่คาดหวังได้

และเพื่อให้การดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยังมีอีกหลายสิ่งที่ต้องดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะสำเร็จลุล่วงได้ จำเป็นต้องได้รับการร่วมมือและสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสำนักงาน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้ จะมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้รับทราบถึงเจตนารมณ์และความสำคัญที่แท้จริงกฎหมายฉบับนี้ เพื่อร่วมกันปฏิบัติภารกิจที่สำคัญยิ่งนี้ให้มีประสิทธิภาพ สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้เครื่องมือนี้ เป็นแรงผลักดันประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถก้าวพ้นจากประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางได้ในที่สุด

3.แผนพัฒนาตนเอง

(ข้อมูลส่วนบุคคล ไม่เผยแพร่)

บรรณานุกรม

กระทรวงอุตสาหกรรม “กลไกการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการยุค 4.0”

ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2561

<http://www.oie.go.th/sites/default/files>

บริษัท ดี แอดไวเซอร์ จำกัด.๒๕๕๙. “รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดทำแนวทางและหลักเกณฑ์ การดำเนินงาน ตามร่างพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย”

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2560 “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560 – 2564” ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2562 http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี “มติคณะรัฐมนตรี เรื่อง รายงานผลการพิจารณาการขอจัดตั้งทุน หมุนเวียนของคณะกรรมการกั่นกรองการจัดตั้งทุนหมุนเวียน ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2562 http://www.cabinet.soc.go.th/soc/Program2-3.jsp?top_serl=99316960

Kristin Eriksen.2561. “บทความ Seven Steps to Steps to Strategic Human Resource Management” ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2562

http://www.thaitextile.org/index.php/blog/2015/11/news_17112558_5

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560
- ภาคผนวก ข ประกาศคณะกรรมการนโยบายฯ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่ 1/2560 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2560
- ภาคผนวก ค ประกาศคณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ 1/2561 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ 1/2560 ลงวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2561
- ภาคผนวก ง บันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบการร่างพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- ภาคผนวก จ ระเบียบคณะกรรมการนโยบายฯ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ประวัติผู้เขียนรายงานการศึกษาส่วนบุคคล

ชื่อ - สกุล.....นางสาวชลีพร.เฮงตระกูล

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต สาขาบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2526

ปริญญาโท พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2541

ประสบการณ์การรับราชการ

- ❖ ปี 2551 - 2556 ดำรงตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการลงทุนชำนาญการพิเศษ.. ผู้อำนวยการกลุ่มบัตรส่งเสริม.. สำนักงานบริหารกลาง..
- ปี 2556 - 2559 ดำรงตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการลงทุนชำนาญการพิเศษ.. ประจําการสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงสตอกโฮล์ม.. ราชอาณาจักรสวีเดน..
- ❖ ปี 2559 - 2560 ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกลาง.. (อำนวยการ ระดับสูง) สำนักงานบริหารกลาง....
- ❖ 2560 - ปัจจุบัน ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ.. (อำนวยการ ระดับสูง) สำนักงานเลขาธิการ..

ผลงานทางวิชาการ

ผลงานการพัฒนาคู่มือการให้บริการกระบวนการระดมงานบริการ.. “การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน” .. “รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน” รางวัลดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยสำนักงาน ก.พ.ร....

รางวัลหรือทุนการศึกษา (เฉพาะที่สำคัญ)

ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและสถานที่ทำงาน

ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการ.. (อำนวยการ ระดับสูง) สำนักงานเลขาธิการ..

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
